

POSUDEK VEDOUcíHO PíSEMNE KVALIFIKAČNÍ PRÁCE

Název práce: Ženské aspekty mojí herecké postavy
Autorka práce: Luciana Tomášová
Studijní program: Herectví činoherního divadla
Typ studijního programu: magisterský

Luciana Tomášová si zvolila velmi aktuální téma, jehož zkoumání může jí samotné přinést velice zásadní odpovědi týkající se jak její vlastní utvářející se osobnosti, tak i profese, kterou bude v budoucnu vykonávat.

Odhaluje zákoutí ženské duše a vnáší do herecké profese téma ženské výjimečnosti, křehkosti, lability i intimity. Zabývá se otázkami ženské síly a slabosti a nalézá zajímavé souvislosti se svým vlastním temperamentem i úskalími, která se tím odhalují. Mnohdy se odpovědi skrývají ve zdánlivě jiných oblastech, která jsou jí ale vlastní, a právě proto potřebná k jejímu vlastnímu definování. Zejména zajímavá je pasáž o vnímání důležitosti vášně a o oslavě ženství, jako daru empatie, křehkosti a vnitřní krásy. Luciana sama během studií prošla velmi výraznou proměnou, a právě v této práci můžeme najít mnoho podstatných důvodů, které byly impulzem ke změně. To, co bylo na začátku její herecké cesty neuchopitelné a příliš prchavé, se nyní objevuje jako stálé a pevné, s názorovou zralostí a vědomím své ženské síly. V těchto pasážích se její výpověď stává velmi autentická. O tomtéž lze hovořit i v souvislosti s absolventskou rolí, která nabývá herecké jistoty a výraznosti.

V počátečních fázích práce se Luciana snažila velmi zodpovědně zabývat jednotlivými aspekty, které jsou základním hybným motorem jistého „ženského údělu“ hereček napříč generacemi. Původní záměr sledovat dráhu hereček, které ztvárnily na profesionální scéně postavy, s nimiž se ona sama během studia setkala a zmapovat jejich vnitřní pocity během tvůrčího procesu, se ukázal obsáhlým. Rozhodla se tedy od záměru příliš obecného zkoumání upustit v zájmu svého vlastního tvůrčího hledání. To se totiž náhle vyjevovalo jako čím dál tím zajímavější. Studentka se tedy rozhodla jít cestou zkoumání ženských aspektů vytvářené herecké postavy Černé i svých vlastních, ovlivňujících profesní zrání. Mohla se tak hlouběji a pravdivěji zamýšlet nad svými blokacemi, nedokonalostmi i výhodami.

Práce je přehledně strukturovaná a přirozeně se vyvíjí. Diplomantka ji člení do dvou hlavních částí, kdy v první nahlíží na pojem „ženství“ z širší perspektivy a uvádí zajímavé prostudované prameny. Zabývá se vnímáním a proměnami ženství v průběhu staletí. Dotýká se pro ni zásadních otázek svobody, temperamentu i vlivu okolí. Hovoří o jedinečnosti. Klade si otázky, co je to být ženou. A co toto pojmenování v sobě nese. Zjištěné poznatky a s nimi související úvahy pak podrobuje přezkoumání z hlediska své herecké praxe v divadle Disk. Konkrétně při zkoušení

absolventské role Černé ve zdramatizovaném románu Jáchyma Topola Sestra. Mezi její zásadní témata při této jakési zpětné evaluaci patří pochybnost, odstup, temperament a práce s energií, intimita na jevišti, nezávislost.

Dle mé zkušenosti během konzultací lze vyzdvihnout její otevřenost, kdy během kladení si otázek dokázala nahlédnout na sebe jako na člověka chybuujícího a projevila vzácnou přímočarou pravdivost i sebekritiku. V těchto chvílích však jako by sama sobě nastavila zrcadlo. Podléhala pocitům zmaru a podceňování se, souvisejícími právě s ženskou disharmonií, proměnlivostí i nevyzpytatelností. Avšak díky tomu, že nejenom v této práci, ale i během tvorby inscenace, byla schopna takto na sebe nahlížet, zpětně se konfrontovat, a dokonce si připustit ženskou stránku své osobnosti se vším, co přináší a co k ní patří, podařilo se jí objevit bohatost, která se tím nabízela. Jako pedagog – průvodce nahlížející na tento proces jsem byla svědkem zajímavé proměny. Práce tedy byla během jejího vznikání důležitá, neboť se stávala složkou tvůrčího procesu.

Díky těmto zajímavým zkušenostem a vnitřnímu poctivému hledání lze odpustit drobné nedostatky stylistické a jazykové úrovně, kterých si je diplomantka vědoma. Její tvůrčí duše dala přednost i v psané formě osobní výpovědi, která osloví. Lze tedy s jistotou tvrdit, že práce je skutečně původní.

Je jakousi oslavou ženství, nejen tím, že se tématem zabývá, ale i tím, čím diplomantka prochází a co se jí daří objevovat i překonat. Dalo by se tedy říci, že v tomto ohledu dostala slibu, který si předsevzala. Jak ona sama ve svém úvodu říká, může být tato práce drobným vodítkem pro další studentky herectví, které mohou mít pocit, že stavy, které řeší, zažívají pouze ony samy a mohou se za ně stydět.

Závěr práce se až bytostně dotýká jejího vlastního zrání: „Došla jsem k závěru, že nejdříve musím poznat sebe samu, až pak dokážu vytvořit silné ženské dramatické postavy uvěřitelně v daném charakteru. Teprve pak je možné přesvědčit i diváka, že jsem tou postavou, za kterou se vydávám. Živou postavou.“

Vzhledem k tomu, jakým hodnotovým vývojem prošla a s přihlédnutím k jejímu sebevědomému vyrovnanému výkonu absolventské role mám za to, že má Luciana Tomášová nakročeno k tomu, že se jí to brzo podaří.

Doporučení práce k obhajobě:

Doporučuji k obhajobě

Navrhovaná klasifikace: B

Datum vypracování posudku:

11.6.2024

Mgr. Lenka Šestáková

Jméno vedoucího práce

11. června 2024

(datum a podpis)

